

Sygn. akt VII Ka 229/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Gałkowska (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz - Dróżdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa – Południe w Częstochowie Krzysztofa Kierata
po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018r.

sprawy **J. S. s. M. i B. ur. (...) w C.**

oskarżonego o czyny z art. 289§2 kk; art. 178a§1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 12 września 2017 r. , sygn. akt XVI K 195/17

orzeka:

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

Sygn. akt VII Ka 229/18

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 28 września 2016r w C. dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu marki O. (...) nr rej (...) o wartości 4500 zł wykorzystując pozostawione przez użytkownika pojazdu P. G. kluczyki, przy czym poruszając się tym pojazdem uszkodził go poprzez uderzenie w cztery bariery oddzielające jezdnię od chodnika, powodując straty w wysokości 2000 zł na szkodę R. G., a następnie porzucił pojazd w stanie uszkodzonym,

tj. o czyn z art. 289 § 2 k.k.

II. w dniu 28 września 2016r w C. będąc w stanie nietrzeźwości przy stężeniu 3,16-2,93 ‰ alkoholu we krwi, prowadził samochód marki O. (...) nr rej (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie sygn. akt XVI K 1055/13 z dnia 5 grudnia 2013r za umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez spowodowanie wypadku drogowego z rowerzystką, w wyniku którego poniosła śmierć,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Wyrokiem z dnia 12 września 2017 roku , wydanym na posiedzeniu w trybie art. 343§1i2k.p.k. w zw. z art. 335§1k.p.k , Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie XVIK 1956/18 :

1. oskarżonego J. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo określone w art.289§2k.k. i za to na mocy art. 289 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

2.oskarżonego J. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo określone w art.178a§ 1 i 4 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

3.na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego w pkt 1 i 2 wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniach 28 i 29 września 2016 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

5.na mocy art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

6.na mocy art. 43a § 2 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

7.na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych oraz obciążył go wydatkami w sprawie w kwocie 1.059,93 (jeden tysiąc pięćdziesiąt dziewięć złotych 93/100) złotych.

Powyższy wyrok został zaskarżony w całości w drodze apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego, który zarzucił wyrokowi:

1) obrazę przepisów postępowania, a tj. art. 6 k.p.k., poprzez pozbawienie oskarżonego prawa do korzystania z pomocy obrońcy poprzez przeprowadzenie rozprawy bez udziału ustanowionego w sprawie obrońcy, poprzez niezawiadomienie go o terminie rozprawy- co miało istotny wpływ na treść orzeczenia:

-obrazę przepisów postępowania, a to art. 117§1k.p.k. poprzez niezawiadomienie ustanowionego przez oskarżonego obrońcy o terminie rozprawy – co miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

Stawiając powyższe wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania oraz wskazanie, iż o kosztach postępowania rozstrzygnie Sąd I Instancji przy ponownym rozpoznawaniu sprawy

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest oczywiście zasadna.

Z treści art. 117 § 1 k.p.k. jednoznacznie wynika, że uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej zawiadamia się o jej czasie i miejscu, chyba że ustawa stanowi inaczej. Nadto w myśl § 2 powołanego przepisu, czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona, oraz jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że niestawiennictwo wynikało z powodu przeszkód żywiołowych lub innych wyjątkowych przyczyn, a także wtedy, gdy osoba ta usprawiedliwiła należycie niestawiennictwo i wnosi o nieprzeprowadzanie czynności bez jej obecności, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Tymczasem zgodnie z treścią art. 339§5k.p.k. strony, obrońcy i pełnomocnicy mogą wziąć udział w posiedzeniu w przedmiocie rozpoznania wniosku o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary w trybie art. 335 §1k.p.k. Stwierdzić też należy z całą stanowczością, iż istotnie obrońca

z wyboru oskarżonego nie został powiadomiony o terminie rozprawy. Nierespektowanie wskazanych przepisów spowodowało pozbawienie oskarżonego możliwości skorzystania z pomocy ustanowionego obrońcy w toku rozprawy odwoławczej, co jest rażącym naruszeniem art. 6 k.p.k., mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego to uchybienie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia jakie w sprawie zapadło zwłaszcza, iż zauważyć należy, iż opis czynu zawarty w pkt. II aktu oskarżenia nie zawiera wszystkich znamion zarzucanego oskarżonemu występkowi z art. 178a§4k.k. Sąd Odwoławczy zauważa bowiem, iż irrelevantna jest dla kwalifikacji prawnej występkowi z art. 178a§4k.k. okoliczność, iż oskarżony prowadził w stanie nietrzeźwości pojazd będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez spowodowanie wypadku drogowego z rowerzystką, w wyniku którego poniosła śmierć, a wyłącznie znaczenie dla tak wskazanej kwalifikacji prawnej ma jedna z enumeratywnie wskazanych w art. 178a§4k.k. okoliczności, mianowicie, to że sprawca występkowi z art. 178a§1k.k. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Częstochowie.

Podstawę orzeczenia Sądu Okręgowego stanowi art. 437§2k.p.k. i art. 438pkt.2k.p.k.